

днесъ личатъ срѣщу фурната за прочутитѣ сливенски милінки и бирѣци. При туй, самото прѣдание гласи, че при политѣ на Бармука, отъ махалата Мангърска до Асѣнювското устие, е имало бари. Нѣщо повече: помни се, че прѣди „300 и повече години“ единъ помакъ (потурченъ българинъ, вѣроятно отъ самия Сливенъ) изсѣклъ гората около мѣстото на съборената днесъ Тахтадж-Джами (дѣсчена джамия) и направилъ „голѣма бахча“, която появилъ отъ близката тамъ вода. Тахтадж-Джами е била именно при казания площадъ Аба-Пазаръ. Годианата на това събитие, при липса на писменъ документъ, не може точно да се установи, още повече, че прѣданието си служи съ крѣгли дати. Но на всѣки случай, изразѣтъ „прѣди 300 и повече години“ ни отнася именно къмъ началото на XVI-я вѣкъ. Това свѣдѣние, черпено отъ изчезнали днесъ турски документи за сливенски махлюли, се подкрѣпя и отъ твърдението на стари хора, споредъ които мѣстото Аба Пазаръ и Кумлука до „прѣди 400 години“ било обрасло съ гора и въ него имало само единъ „ачиклъкъ“ (площадъ), тоя около споменатия Шадрафанъ. Пакъ споредъ разказа на стари хора, малко прѣди разтварянето на мѣстото около Шадрафана, т. е. кждѣ края на XV-я вѣкъ или началото на XVI-я, въ Сливенъ идва единъ карамански богатъ турчинъ, и се заселва въ него. Прѣданието за тоя турчинъ е тѣй удивително запазено, че се знае дори града отъ кждѣто е дошелъ (Коня, стария Икониумъ, въ Карамания, М. Азия) и неговата махала (Хадъмъ махалеси, евнушката махала). Тоя карамански турчинъ заварилъ, както Кумлука, тѣй и Клуцохора още не заселени. Виждайки явнитѣ прѣдимства на сливенската изобилна вода, той прѣдприелъ урегулирането ѝ въ голѣми вади, за да построи върху тѣхъ воденици и напоявателни колелета. Тѣй сбраната въ голѣми вади вода отъ Асѣнювското устие, той я прѣкаралъ съответно около двата брѣга на рѣката Асѣнювица (Куруча), по политѣ на Хамамъ-Баиръ и край лѣвия брѣгъ на послѣдната рѣка. Тия голѣми вади и до днесъ съществуватъ и служатъ почти за сжщата цѣль. Самъ той построилъ върху тѣхъ нѣколко воденици и долáпи, часть отъ които давалъ подъ наемъ на мѣстни граждани. Фактътъ, че още тогава имало въ самия Сливенъ, а не само въ проходите му, долáпи, говори за силно развитата тукъ абяна индустрия, която Х Калфа прѣзъ срѣдата